

Sygn. akt III A Ua 1768/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Irena Różańska-Dorosz
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

na skutek apelacji M. W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 19 października 2011 r. sygn. akt V U 1201/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 października 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu oddalił odwołanie wnioskodawczyni M. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 19 kwietnia 2011 r. oraz zasądził od niej na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2011 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 września 2010 r.

Polski wniosek o emeryturę został złożony w dniu 19 października 2010 r., natomiast za pośrednictwem niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej wniosek został złożony w dniu 23 września 2010 r. na druku E 2020 DE.

Niemiecka instytucja ubezpieczeniowa poinformowała, że wniosek o rentę został złożony w dniu 23 września 2010 r., a wnioskodawczyni wnioskując jedynie o polskie świadczenie, nie złożyła wniosku o niemieckie świadczenie.

W dacie 12 maja 2010 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o potwierdzenie (wyjaśnienie) okresów ubezpieczenia w Polsce.

Pismem z dnia 17 lutego 2011 r. organ rentowy zwrócił się do niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej o sprawdzenie i podanie prawidłowej daty złożenia wniosku przez M. W.. Wskazano, że w druku E 202 DE podano datę 23 września 2010 r., natomiast Deutsche Rentenversicherung B. przekazał wniosek złożony przez wnioskodawczynię w dniu 12 maja 2010 r.

Wypłata świadczenia została wstrzymana z uwagi na błędny numer rachunku bankowego, po złożeniu prawidłowego dokumentu wypłata emerytury została podjęta – decyzją z dnia 21 września 2011 r., od dnia 1 września 2010 r.

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawczyni konsekwentnie utrzymywała, że wniosek o emeryturę złożyła w maju 2010 r. i domagała się wypłaty świadczenia od tego miesiąca.

Sąd Okręgowy, powołując się na rozporządzenie WE Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L. 04.166.1 ze zm.), wskazał, że data wniesienia wniosku do instytucji innego państwa członkowskiego przyjmowana jest za datę wniesienia do właściwej instytucji celem jego rozpoznania. Zatem data wskazana przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową jest datą, którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. jest związany. Skoro więc niemiecka instytucja ubezpieczeniowa wskazała, iż wniosek o rentę został złożony w dniu 23 września 2010 r., to w ocenie sądu pierwszej instancji, polski organ rentowy był tą datą związany i w konsekwencji prawidłowo przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 września 2010 r.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał, że żądanie wnioskodawczyni wypłaty emerytury za okres wsteczny, to jest poprzedzający wrzesień 2010 r., jest bezzasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach sąd pierwszej instancji oparł na art. 98 kpc, art. 99 kpc oraz rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

M. W. zaskarżyła w całości powyższy wyrok, podnosząc, że w maju 2010 r. złożyła w niemieckiej instytucji dokumenty potwierdzające jej zatrudnienie w Polsce i jednocześnie wniosła o świadczenie emerytalne. Dokumenty te spełniały wszystkie wymogi wniosku o emeryturę. Wskazując na powyższe wniosła o jego zmianę, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja M. W. jest bezzasadna.

W niniejszej sprawie M. W. twierdziła, że wniosek o emeryturę wraz z dokumentami potwierdzającymi jej okresy zatrudnienia w Polsce złożyła w maju 2010 r. w niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej i od tego miesiąca domagała się wypłaty świadczenia emerytalnego. Natomiast organ rentowy, na podstawie pisma niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej (druk E 202 DE), przyjął, że wnioskodawczyni wniosek o emeryturę złożyła w dniu 23 września 2010 r., wobec czego przyznał jej emeryturę od dnia 1 września 2010 r., a więc od miesiąca złożenia wniosku (art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227).

Zatem kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia daty złożenia przez wnioskodawczynię wniosku o emeryturę.

Jak wynika z akt emerytalnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na podstawie rozporządzenia EWG Nr 1408/71 zwrócił się do niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej o sprawdzenie i podanie prawidłowej daty złożenia wniosku o emeryturę przez M. W., gdyż w tym zakresie zaistniały rozbieżności polegające na tym, że w druku E 202 DE niemiecka instytucja ubezpieczeniowa podała datę 23 września 2010 r., jako datę złożenia wniosku, natomiast Deutsche Rentenversicherung B. przekazał tej instytucji wniosek złożony przez wnioskodawczynię w dniu 12 maja 2010 r.

W odpowiedzi na powyższe niemiecka instytucja ubezpieczeniowa wskazała, że wniosek o rentę został złożony w dniu 23 września 2010 r. i wnioskodawczyni wnioskowała jedynie o polskie świadczenie. Natomiast w dniu 12 maja 2010 r. złożyła wniosek o wyjaśnienie okresów ubezpieczenia wypracowanych w Polsce i Niemczech. Zatem ten dokument wskazuje, iż wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę we wrześniu 2010 r., a nie w maju 2010 r., jak bezzasadnie twierdziła. Tym bardziej, że M. W. nie złożyła w sprawie żadnych dowodów świadczących, iż żądanie przyznania jej emerytury złożyła w maju 2010 r. Należy podkreślić, że skoro wnioskodawczyni twierdziła, że w maju 2010 r. złożyła wniosek o emeryturę, to na niej spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności. Wobec tego nieprzedstawienie w tym zakresie dowodów nie pozwala przyjąć jej twierdzeń za wiarygodne. Tym bardziej, że przyjęta przez organ rentowy data złożenia przez nią wniosku o emeryturę, czyli wrzesień 2010 r., znajduje potwierdzenie w w/w piśmie niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej.

Nadto należy wskazać, że sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że organ rentowy, ustalając datę złożenia wniosku o emeryturę przez wnioskodawczynię, był związany powyższym pismem niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 81 rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. U. UE. L. 04.166.1 ze zm.) w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, na które Sąd Okręgowy się powoływał, wnioski, oświadczenia i odwołania, które zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego powinny zostać wniesione w określonym terminie do instytucji zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa członkowskiego są dopuszczalne, jeżeli zostaną wniesione w tym samym terminie do odpowiednich instytucji innego Państwa Członkowskiego. Zatem oznacza to jedynie, że data złożenia określonego wniosku w innym Państwie Członkowskim jest przyjmowana za datę wniesienia go do właściwych instytucji w celu ich rozpoznania. Jednak, wbrew twierdzeniom sądu pierwszej instancji, nie przesądza to jeszcze daty złożenia takiego wniosku, gdyż ubezpieczony może wykazać innymi środkami dowodowymi, że wniosek został złożony w innej dacie.

Mimo powyższych błędów rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji jest prawidłowe, wobec czego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację wnioskodawczyni jako bezzasadną.

R.S.